

---

tattvamImAMsA

——
तत्त्वमीमांसा

——
Document Information

Text title : tattvamImAMsA

File name : tattvamImAMsA.itx

Category : major_works

Location : doc_z_misc_major_works

Transliterated by : Dhaval Patel drdhaval2785 at gmail.com

Proofread by : Dhaval Patel drdhaval2785 at gmail.com

Source : sAnkhyasaNgrahaH 1918

Latest update : September 15, 2014

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

तत्त्वमीमांसा

सुभैकविषया भूतानां प्रवृत्तिः । सुभं य सति
दुःखतेतावसम्भवति । अतो भवति दुःखाभिधातके जिज्ञासा सा
य तत्त्वज्ञानात् । अतस्तत्त्वमत्र निरुध्यते । ननु त्रिविधं दुःखम्
आध्यात्मिकमाधिदैविकमाधिभौतिकं य । तत्राध्यात्मिकं द्विविधं शारीरं
मानसञ्च । शारीरं वातपित्तश्लेष्माणां वैषम्यनिमित्तं मानसं
कामक्रोधादिनिबन्धनम् । आधिभौतिकं मानुषपशुपक्ष्यादिनिमित्तम् ।
आधिदैविकं यक्षराक्षसग्रहाद्यावेशनिबन्धनम् । तेषां त्रैषां
लौकिकैरेवोपायैः प्रतीकारः शक्यते । तथा हि शारीरस्यौषधादिभिः
मानसस्य मनोज्ञस्त्रीपानभोजनवस्त्रालङ्कारादिप्राप्त्या आधिभौतिकस्य
नीतिशास्त्राभ्याससुस्थानोपवेशादिना आधिदैविकस्य मणिमन्त्राद्युपयोगेनेति
सुकर उपायः तत्त्वज्ञानं त्वनेकजन्मरपराभ्याससाध्यम् । तथा य
लौकिकानामाभाषकः ।
अक्ले येन्मधु विन्देत किमर्थं पर्वतं व्रजेत् ।
छष्टस्यार्थस्य सम्प्राप्तौ को विद्वान् यत्नमाचरेत् ॥ छति ।
अक्ले गृहकोणो । मैवम् । न ह्येतैरुपायैः सर्वमेव दुःखं
निवर्तते । निवृत्तं पुनर्नोत्पद्यते । यद्यपि शास्त्रीयमपि
अडोरात्रमासवर्षादिसाध्यमुपायान्तरं सुकरं श्रूयते अपाम
सोमममृता अलूमेति तथापि अतदपि लौकिकोपायतुल्यमेव । तथाहि
सोमयागः पशुवधादिसाधनत्वात् विशेषतः शुद्धः । अकृते
हि तद्ग्रहप्रायश्चित्ते स्वर्गादिगत्यनन्तरं परिपश्यते अत्र
तदुःखम् । न य न हिंस्यात्सर्वाभूतानीति सामान्यशास्त्रस्य
विशेषशास्त्रेणोपायोमीयं पशुमालभेतेत्यनेन बाधः शङ्क्यः
भिन्नविषयत्वेन बाध्यबाधकभावासम्भवात् अत्रीषोमीयं पशुमालभेतेति
वाक्येन हि वधस्य कृतूपकारकत्वमेव बोध्यते न तु पुरुषप्रत्यवायाभावाः ।
अत्र स्वगादिरनित्यत्वमपि सत्ये सति कार्यत्वादनुमीयते । तथा य

श्रुतिरपि

न कर्मणा न प्रजया धनेन

त्यागेनैकेनामृतत्वमानशुः ।

परेण नाकं निहितं गुडायां

विभ्राजते यद्यतयो विशन्ति ॥

कर्मणा ज्योतिष्टोमादिना प्रजया पुत्रेण धनेन देवताज्ञानेन

पुत्रेणायं लोको जेयो विधया देवलोकः कर्मणा पितृलोक इति

श्रुत्यन्तरात् ऐभिः पित्रादिलोकस्यैव प्राप्तिर्नामृतत्वस्येति

भावः । तर्हि कथममृतत्वमित्यत आह त्यागेनेति ।

सर्वकर्मसंन्याससाध्यज्ञानेनेत्यर्थः । तदमृतत्वं स्वर्गं अथ

येत्तत्राह परेण नाकमिति । तर्हि दूरस्थत्वान्न प्राप्यमिति येत्तत्राह

निहितं गुडायामिति । तस्यासन्नत्वात्पृथक् जनैरपि लभ्यमिति येत्तत्राह

यद्यतय इति । अदूरभूतमप्यविवेकिनां दूरभूतमेव । तथा श्रुत्यन्तरम् ।

कर्मणा मृत्युमृषयो निषेधः

प्रजावन्तो द्विविण्मिडमानाः ।

तथाऽपरे ऋषयो ये मनीषिणः

परं कर्मभ्योऽमृतत्वमानशुरिति ॥

अपाम सोमममृता अब्रूमेत्यमृतत्वाभिधानं तु चिरस्थित्यभिप्रायम् ।

यदाहुः आब्रूतसम्प्लवं स्थानममृतत्वं हि भाष्यते इति ।

तदेतत्सर्वमभिप्रेत्योक्तं शास्त्रकृद्भिः तद्विपरीतः श्रेयान्

व्यक्तव्यक्तज्ञविज्ञानात् । अस्यार्थः । तस्मात्सोमपानादिरविशुद्धादनित्यात्

विपरीतो हि साधसङ्कराद्विशुद्ध उपायः श्रेयान् । स य कथम्

? व्यक्तस्य कार्यजातस्य तत्कारणस्य अव्यक्तस्य प्रधानस्य ताभ्यां परस्य

तस्यात्मनश्च विवेकेन ज्ञानाद्भवति इति । न य विवेकोत्पन्नङ्गलस्यापि

कार्यत्वादनित्यत्वं शक्यम् । भावद्वयकार्यस्यैवानित्यत्वात् दुःखध्वंसस्य

तु कार्यत्वेऽपि नित्यत्वात् ।

अथात्र शास्त्रे यतस्त्रो विधाः । प्रकृतिर्विकृतिरुभयमनुभयञ्चेति ।

तत्र जगतो मूलकारणभूतं प्रधानं न विकारः किन्तु प्रकृतिरेव

प्रकरोतीति प्रकृतिः सत्त्वरजस्तमसां साम्यावस्था । अस्याश्च

मूलान्तरमनवस्थाभयान्नास्तीति मूलप्रकृतिरित्युच्यते । सैव शास्त्रान्तरे

अविद्या मायाशब्देनोच्यते । अतदेवाव्यक्तं सत्त्वादीनां गुणानां वैषम्ये

सति व्यक्तमित्युच्यते । यथाहि समुद्रजले यलितायलितप्रदेशाः ।
 अवे त्रिगुणात्मिके प्रथाने परिणामवांस्तद्विधुरश्च प्रदेशः । तत्र
 प्रकृतिविकारेषु मध्ये आधो विकारो मडानित्युच्यते स अेतद्धृष्टिलक्षणः ।
 स आड मडान्सात्त्विको राजसस्तामसश्चेति त्रिविधः । बुद्धेस्तु प्रथमो
 विकारोऽडङ्कारः । अते य मडदाद्यः प्रकृतयो विकृतयश्च ।
 तथाहि मडत्तत्वमडङ्कारस्य प्रकृतिर्विकृतिश्च मूलप्रकृतेः ।
 अयं हि डमः प्रकृतेर्मडान् मडतोऽडङ्कारं अडङ्कारात्पञ्च
 तन्मात्राः ताभ्यः पञ्च भूतानि तन्मात्राणि पुनः क्षीरदध्योरन्तराले
 कललपरिणामात्परिणतानि सूक्ष्मभूतानि कुसुमसौरभ्येन
 सूक्ष्मस्थूलतयोपलक्ष्यमाणं गुणवैषम्यमेव तन्मात्रशब्देन
 भूतशब्देन योच्यते । पञ्च भूतानि अेकादशेन्द्रियाणि येति अेष
 षोडशको गणस्तु विकार अेव न प्रकृतिः । पुरुषस्त्वात्मा न प्रकृतिर्न
 विकृतिः । तदेतदाहुः ।
 मूलप्रकृतिरविकृतिर्मडदाधाः प्रकृतिविकृतयः सप्त ।
 षोडशकस्तु विकारो न प्रकृतिर्न विकृतिः पुरुषः ॥ इति ।
 अथ शास्त्रपरिभाषा । दृष्टमनुमानमाप्तवचनञ्चेति त्रिविधं
 लौकिकं प्रमाणम् । आर्षं तु विज्ञानं योगिनामेवेति तदत्र नोक्तम् । तत्र
 पृथिव्याद्यः सुभाद्यश्चास्मदादीनां विषयाः । तन्मात्रलक्षणास्तु देवानां
 योगिनां य विषया न त्वस्मदादीनाम् तेषां येन्द्रियैः सम्बन्धः सन्निकर्षः ।
 अवेपञ्च विषयसम्बद्धेन्द्रियाश्रितो यो बुद्धिधर्मोऽध्यवसायः स
 अेव प्रमाणम् । अयं हि डमः । विषयसम्बद्धानामिन्द्रियाणां वृत्तौ
 सत्यां बुद्धेस्तु तमोभिभवे सति यः सत्त्वसमुद्रेकः सोऽध्यवसाय इति
 ज्ञानमिति वृत्तिश्चाप्यायते । तदिदं प्रत्यक्षप्रमाणम् । अस्माञ्च
 यश्चेतनाशक्तेरनुग्रहस्तत्कलं प्रमा बोधः । बुद्धिसत्त्वं हि
 प्राकृतत्वाद्येतनमिति तदीयोऽध्यवसायोऽध्ययेतनः घटादिवत् ।
 अवे हि बुद्धिसत्त्वस्य परिणामभेदाः सुभाद्योऽध्ययेतनाः । पुरुषस्तु
 सुभाधननुषङ्गी येतनः । सोऽयं बुद्धितत्त्ववर्तिना ज्ञानसुभादिना
 तत्प्रतिबिम्बितो बुद्धिसादृश्यप्राप्त्या ज्ञानसुभादिमानिव भवति
 चितिसादृश्यप्राप्त्या य अयेतनापि बुद्धिस्तदवध्यवसायश्च येतन
 इव भवति । चार्वाकास्तु प्रत्यक्षान्यत् न मानमिति वदन्ति । तन्मते
 संदिग्धविपर्ययस्तु पुरुषबोधनं नोपपद्येत । नहि पुरुषान्तरगतः
 संशयः अनुमानं कथनं विना वा ज्ञातुं शक्यः ।

प्रमाणान्तराणि त्वत्रैवान्तर्भवन्ति । तथाहि उपमानं तावत्
गोसदृशो गवय इति वाक्यं तज्जनितो बोधो शब्द एवान्तर्भवति
यक्षुःसंनिदृष्टस्य गवयस्य यत् गोसादृश्यज्ञानं तत्प्रत्यक्षमेव ।
एवं श्रुतश्रौत्रस्य गृहासत्त्वेन बहिःसत्त्वकल्पनमर्थापत्तिः
साध्यनुमान एवान्तर्भवति । विमतश्रौत्रो बहिर्भवितुमर्हति
गृहेष्वविद्यमानत्वात् । यदा त्वव्यापकः सन्नेकत्रास्ति तदान्यत्र नास्ति
यदैकत्र नास्ति तदान्यत्रास्तीति व्याप्तिग्रहात् । अत्रमिह वटे यक्षः
प्रतिवसति इति अतिरिक्तं न प्रमाणमनिर्दिष्टस्ववस्तुत्वेन सन्देहात् ।
आमोक्तत्वनिश्चये त्वागम एव । अत्रमभावात् नानुपलब्धिगम्यः किन्तु
प्रत्यक्ष एव । न हि भूतलस्य डैवल्यलक्षणात्परिणामविशेषादन्यो
घटाभावो नाम । सर्व एव हि भावाः प्रतिक्षणं परिणामिनः स य
परिणामभेद ऐन्द्रियक एवेत्यलम् ।

तत्र सूक्ष्मस्याव्यक्तस्थाप्रत्यक्षत्वेऽपि मलदादिकार्येषु
तदनुमीयते । तथाहि सदेव कार्यं कारणव्यापारात्प्रागपि । असतो
हि सत्त्वं दृष्टरम् नहि नीलं शिल्पिसदश्रेणापि पीतं शक्यं
कर्तुम् । किन्तु तिलेषु पीडनेन तैलस्येव आविर्भावमात्रमुत्पत्तिः
तिरोभाव एव विनाशः । किञ्चासम्बद्धस्यापि कार्यस्य जन्यत्वे
सम्बद्धत्वाविशेषात्सर्वं कार्यं सर्वस्माद्भवेदिति कार्यसम्बद्धस्यैव
कारणस्य जनकत्वमुपेयम् । न य सदसतोः सम्बन्धोऽस्तीति सत्कार्यम् ।
किञ्च तन्तुधर्मत्वात्तन्तूप्रादेयत्वाच्च न पटस्थार्थान्तरत्वम्
यत्रैवं तत्रैवं यथा घटपटौ । तथा अर्थान्तरयोः संयोगो वा
भवति यथा कुंडबदरयोः अप्राप्तिर्वा भवति हिमवद्विन्ध्ययोः ।
तस्माद्यथा कूर्मशरीरे कूर्माङ्गानि निविशमानानि तिरोभवन्ति न तत्र
तान्युत्पद्यन्ते न विनश्यन्ति वा अत्रमेकस्मात्सुवर्णादिर्मुकुटादिप्रादुर्भाव
एवोत्पत्तिः । अत्रैव मलदादिकार्यं प्रधानेऽभिनिविशते अव्यक्तं
भवति इति । कारणे सत्येव कार्यस्य विभागाविभागाभ्यामव्यक्तं
कारणमस्तीति गम्यते । तस्याव्यक्तं नित्यं व्यापकं य सर्वं कार्यं
व्याप्नोति तथा निःक्रियं क्वचिदप्यनाश्रितञ्च एवं निरवयवं
स्वतन्त्रं य । अतद्विपरीतन्तु व्यक्तम् । एवं व्यक्तमव्यक्तं य
सुभद्रुःप्रमोडरूपगुणत्रयान्वितमथेतनं प्रसवधर्मि य तद्विपरीतः
पुरुषः सुभाष्यश्च गुणाः सत्त्वस्त्वस्तमोऽरूपाः । सत्त्वस्य प्रयोजनं
तु प्रकाशः रजस्तु तस्य प्रवर्तकं तमस्तु नियामकं यद्वि हि तमसा

गुरुणा नियम्येत तदा रजः लघु सत्त्वं सर्वत्र प्रवर्त्तयेत् । यथा
सत्त्वं रजस्तमसी अभिभूय शान्ता वृत्तिमधिगच्छति यथा च रजः
सत्त्वरजसी अभिभूय घोरां तथा तमः सत्त्वरजसी अभिभूय मूढामिति ।
यद्यथेते परस्परं विरोधशीलाः तथापि यथा वातपित्तश्लेष्माणः
परस्परविरोधिनः शरीरधारणरूपैककार्यकारिणः अवेवमेतेऽपि । अवेवं
सुभ्रुतेतुत्वात्सत्त्वं सुभात्मकं दुःभ्रुतेतुत्वाद्दुःभात्मकं रजः यन्मोहकं
तत्तमः । ते य सुभ्रुःभ्रमोहाः परस्परविरोधिनः स्वानुभूपाण्येव
परस्परं विरुद्धानि सुभ्रुःभ्रमोहात्मकानि निमित्तानि कल्पयन्ति । तथाहि
अेकैव स्त्री स्वामिनं प्रति सुभ्रुपसदृभावात् सुभाकरोति सपत्नीस्तु
दुःभाकरोति अवेवमत्राप्येकस्यापि निमित्तभेदाद्भेदः । सुभ्रुप्रकाशलाघवैस्तु
परस्परमविरोधान्न निमित्तभेदाः कल्पन्ते । सर्गादौ तु परिणामस्वभावा
गुणाः क्षणमभ्यपरिणाम्य न तिष्ठन्तीति सत्त्वं सत्त्वरूपतया रजो
रजोरूपतया तमस्तमोरूपतया प्रवर्त्तते । यथाहि धनविमुक्तजलानां
जम्भीरकदवीरनारिकेरधाश्रयभेदादस्ति भेदः अवेवमेकरूपाणामपि गुणानां
प्रतिगुणाश्रयविशेषादनेकरूपता । आत्मा तु व्यक्ताव्यक्तसंघातभिन्नः ।
परार्था हि संघातो भवति । यथा शयनासनादयः संघाताः
शरीरार्था दृष्टाः । किञ्च यथा रथादि यंत्र्यादिनाधिष्ठितं
अवेवं त्रिगुणात्मकमपि परेण केनचिदधिष्ठीयमानं युक्तम् । स यात्मा
प्रतिशरीरं भिन्नः न ह्येकस्मिन् सुभिनि सर्वे सुभिनिः । स यायं पुरुषः
साक्षी य भवति प्रकृतिर्हि स्वविषयचरितं पुरुषाय प्रदर्शयति ।
तथाहि लोके अर्थिप्रत्यर्थिनौ विवादविषयं साक्षिणे दर्शयतः । अवेवं
यायं द्रष्टापि भवति । तथा अत्रैगुणादस्य कैवल्यं च धर्मः ।
आत्यन्तिको हि दुःभ्रत्रयाभावः कैवल्यम् । अत अवेवान्निगुणत्वान्मध्यस्थोऽपि
भवति सुभी हि सुभ्रे तृप्यन् दुःभी द्विषन् मध्यस्थो न भवति ।
आत अवेवोभयराहित्याद्दुदासीन इत्युच्यते । अवेवमप्रसवधर्मितादकर्ताऽपि ।
यद्यपि येतनोऽहं करोमीति कृतिचैतन्ययोरैकाधिकरण्यं प्रतीयते
तथापि पुरुषप्रधानादिसम्बन्धात्पुरुषचैतन्यमव्यक्ते गुणकर्तृत्वं
य पुरुषे उपचर्यते । भोग्यं हि प्रधानं भोक्तारमन्तरेण न
संभवति इति भवति तस्य भोक्त्रपेक्षा पुरुषस्तु भोग्येन प्रधानेन
संयुक्तस्तद्रतं दुःभ्रमात्मन्यभिमान्यमानः कैवल्यं प्रार्थयते ।
तस्य सत्त्वपुरुषान्यताभ्यातिनिबन्धनम् न च सत्त्वपुरुषान्यताभ्यातिः
प्रधानमन्तरेणोति कैवल्यार्थं पुरुषः प्रधानमपेक्षत इति तयोः

संयोगः अत एव संयोगो न भङ्गादिसर्गमन्तरेण भोगाय डैवल्याय य
पर्याप्तं एति संयोग एव भोगापवर्गार्थं सर्गं करोतीति ॥

अथ विवेकज्ञानोपयोगिनी बुद्धिर्निर्गुण्यते । तस्याश्च व्यापारोऽध्यवसायः
तदभिन्नः । अेष बुद्धेर्लक्षणं समानासमानजातीयव्यवच्छेदकत्वात् ।
तथाहि सर्वोऽपि व्यवहर्ताऽऽत्मत्राधिकृत एति अभिमत्य
मया ऐतत्कर्तव्यमिति अध्यवस्यति ततश्च प्रवर्तते । तत्र
चित्तिसन्निधानादापन्नश्चैतन्याया बुद्धेर्योऽयं कर्तव्यमिति
विनिश्चयः सोऽध्यवसायः । तत्र धर्मो यागाधनुष्ठानजनितः ।
ज्ञानं गुणपुरुषान्यताभ्यातिः । वैराग्यं रागाभावः ।
अेवमैश्वर्यमपि बुद्धिधर्मो यतोऽग्निमादिप्रादुर्भावः । अऽत्मत्र
शक्तः भक्तो नान्योऽत्राधिकृतः अतोऽऽत्मस्मि एत्यादिको योऽभिमानः
सोऽऽङ्कारव्यापारत्वादऽङ्कारः । तमुपश्रुत्य हि बुद्धिरध्यवस्यति
कर्तव्यमेतन्मयेति अऽङ्काराश्च द्विविधः सर्गः सात्त्विकादिकादशेन्द्रियाणि
तामसात्तु पञ्चतन्मात्राः । रजसस्तु तत्प्रवर्तकत्वमात्रात्कारणत्वम् ।
सात्त्विकराजसतामसाऽङ्काराणामेव ङ्मेण वैकारिकस्तैजसो भूतादिरिति
संज्ञाः । यक्षुःश्रोत्रघ्राणरसनत्वगाभ्यानि बुद्धीन्द्रियाणि ।
वाक्पाणिपादपायूपस्थानि कर्मेन्द्रियाणि । मन उभयात्मकं
बुद्धीन्द्रियं कर्मेन्द्रियञ्च । यक्षुरादीनां य मनोधिष्ठितानां
स्वविषयेषु प्रवृत्तेः । प्रथमं वस्तुदर्शनन्तन्तरं
बालमूकादिवन्निर्विकल्पात्मकं सामान्यतो ज्ञानमुत्पद्यते । पश्चाश्च
वस्तुधर्मैर्जात्यादिभिर्योऽध्यवसायः स सङ्कल्पाभ्यो मनसो
व्यापारः । ऐकस्मादऽङ्कारादिकादशविधानि इन्द्रियाणि भवन्तीत्यत्र तु
शब्दाधुपभोगसम्प्रवर्तकादृष्टमेद एव नियामकः । अदृष्टमेदस्तु
गुणपरिणाम एव । पञ्चबुद्धीन्द्रियाणां सम्बद्धवस्त्वानुयनं वृत्तिः
वागादिकर्मेन्द्रियाणां तु वयनादयो वृत्तयः । अेवं भङ्गोऽध्यवसायः
अऽङ्कारस्याभिमानः सङ्कल्पो मनसो वृत्तिर्व्यापारः । कार्यकरणाभिमुपानां
करणाणां वृत्तिसङ्गुरस्तु न भवति । यथाहि परावस्कन्दाय प्रवृत्ताः
शाक्तीकयाष्टीकादयः स्वं स्वं शक्त्यादिकमेवाददते न परस्परयष्ट्यादिकम् ।
ननु याष्टीकानां येतनत्वादस्तु तथा प्रवृत्तिः करणाणां त्वयेतनानां
प्रवृत्तेर्युक्तत्वात्तत्स्ववृत्तिसामर्थ्योपभोगाभिज्ञा अधिष्ठाता स्वीकार्य
एति येन तत्प्रवृत्तौ पुरुषार्थस्य हेतुत्वात् ऐतव्योपपादयिष्यति ।

करणानि तु त्रयोदश । करणत्वं तु शब्दस्यशाब्दिप्रकाशनं
 कर्मेन्द्रियाणां तु वयनादिव्यापारः । अतद्ब्राह्म्यकरणं
 वर्तमानकालमन्तश्चरणं तु त्रिकालम् । नदीपूरमेदादभूद्गृष्टिः
 अस्ति धूमादिडाग्निः पिपीलिकाएडसंयरण्णाद्भवविष्यति वृष्टिरिति
 प्रत्ययात् । ये तु वैशेषिकाः कालमेकमतिरिक्तं स्वीकुर्वते ।
 तन्मतेऽप्यतीतानागतादिव्यवहारभेदः उपाधिभेदादेव भवति अयं य
 तैस्तेरुपाधिभिरेवातीतानागतादिभेदसिद्धौ किमतिरिक्तकालस्वीकारेणेति
 सांभ्याः । ओषां येन्द्रियाणाम् प्रधानाप्रधानभावोऽप्यस्ति । यथाहि
 ग्रामाध्यक्षा कर्षकादिभ्यः करमादाय विषयाध्यक्षाय प्रयच्छन्ति
 विषयाध्यक्षश्च सर्वाध्यक्षाय स य भूपतये अयं ब्राह्म्येन्द्रियाण्यालोच्य
 मनसे समर्पयन्ति मनश्च सङ्कुल्याडङ्गाराय अडङ्गारश्चाभिमत्य
 भुद्धौ सर्वाध्यक्षायामिति । अयेते य भुद्धीन्द्रियमनोडङ्गारा
 गुणविशेषा गुणानां सत्त्वरजस्तमसां विकाराः परस्परं विरुद्धां अपि
 पुरुषार्थनैकवाक्यतापन्नाः यथा सन्तमसापनयनेन प्रकाशाय मिलिता
 वर्तितैवल्लयः प्रदीपो भवति । ननु कस्माद्भुद्धौ प्रयच्छन्ति
 न पुनरडङ्गाराय मनसे वेति येन पुरुषार्थस्य प्रयोजकतया
 साक्षात्साधनं प्रधानं बुद्धिरेव अडङ्गाराद्यस्तु तं प्रति गौणाः ।
 अस्मदादिभिः परस्परव्यावृत्तानि नानुभूयन्ते इति शब्दादितन्मात्राणि
 अविशेषाः सूक्ष्माणि य । आकाशादिषु तु स्थूलेषु क्वचित्सत्त्वप्रधानतया
 शान्ताः सुभाः प्रसन्ना लघवः केचिद्रजस्तमःप्रधानतया घोरा मूढाश्च ।
 ते विशेषाः पुनः त्रिधा सूक्ष्मं शरीरं मातापितृजं मडाभूतानि
 य । प्रधानेनादिसर्गे प्रतिपुरुषमेकैकमुत्पादितं तथाऽव्याहृतं
 शिलामप्यनुप्रविशति । सर्गादामडाप्रलयमवतिष्ठते सूक्ष्मं
 शरीरं तस्य मडदडङ्गारैकादशेन्द्रियपञ्चतन्मात्रसमुदायः ।
 अेतस्य शरीरं भोगानर्हं इति स्थूलं शरीरं चाट्कौशिकमाश्रयति ।
 लोमलोहितमांसानि मातृतः स्नाय्वस्थिमज्जानः पितृत इति षट् कोशाः ।
 ननु धर्माधर्मनिमित्तः संसारः तस्य य सूक्ष्मशरीरेऽभावात्तयं
 स्थूलशरीराश्रयणमिति येत् न धर्माधन्वितबुद्ध्यु संयोगेन
 तस्यापि धर्माध्मिवासितत्वात् यथाहि सुरभिपुष्पादिसम्बन्धाद्द्रवमपि
 तदामोदवासितं भवति । धर्माधर्मादिनिमित्तकं य स्थूलशरीरग्रहणं
 तयोः संसर्गोऽसूक्ष्मशरीरं स्थूलशरीरमाश्रित्य देवो वा मनुष्यो
 वा पशुर्वा भवति । यथाहि नटस्तां भूमिकाम विधाय धर्मराजो

वा भवति वत्सराजो वा भवति षति । उेतुस्त्वत्र पुरुषार्थं अेव ।
 तत्रोर्ध्वगमनस्य निमित्तं धर्मः । अेवमधर्मोऽप्राधोगतिः ।
 ज्ञानेन मोक्षोऽज्ञानेन बन्धः । तत्त्वानभिज्ञस्य
 पुरुषस्य वैराग्यमात्रात्प्रकृत्यादिष्वात्मबुध्योपास्थमानेषु
 तत्रैव लयः रागात्संसारः अैश्वर्यादिच्छाया अविधातः
 विधातश्चानैश्वर्यात् । अयं बुद्धिसर्गः यतुर्धा
 विपर्ययाशक्तिस्तुष्टिसिद्धिभेदात् । तत्र विपर्ययोऽज्ञानमविधा ।
 विपर्ययः पञ्चधा अविधास्मितारागद्वेषाभिनिवेशा
 यथासंध्यं तमोभोडमडामोडतामिस्रान्धतामिस्रसंज्ञाभेदात् ।
 प्रकृत्यादिष्वनात्मस्वात्मबुद्धिरविधा तमः ।
 देवादीनामिषिदाद्यैश्वर्येषु शाश्वतिकत्वाभिमानोऽस्मिता मोडः ।
 शब्दादिषु विषयेषु राग आसक्तिर्मडामोडः । देवादीनामसुरादिभ्यः
 स्वैश्वर्याणिमाभिधातभयमभिनिवेशोऽन्धतामिस्रः । अशक्तिस्तु
 अन्धत्वपङ्गुत्वादिऽपा करणवैकल्येऽतुका । तुष्टयो द्वेषा आध्यात्मिका
 बाढ्याश्च प्रकृतित्यतिरिक्त आत्मास्तीति निश्चित्य संन्यासादेव तवापवर्ता
 भविष्यतीति उपदेशादौ या तुष्टयस्ता आध्यात्मिक्यः पञ्चविषयोपरमात्
 या तुष्टयस्ता बाढ्याः । आत्मविधानामध्ययनमननादयः सिद्धिभेदाः ।
 अेवं निऽपितो बुद्धिसर्गः । तन्मात्रसर्गोऽपि
 देवमनुष्यपश्चादिभेदाद्भुधा । तत्रोर्धाधोमध्यलोकाः
 सत्त्वराजोतमोबहुलाः । ननु सुभङ्गुःप्रादयः प्राङ्ता बुद्धिगुणाः
 कथं येतने भवन्तीति येत्सत्यम् पुरि लिङ्गे शेरते स पुरुषः ।
 अेवं य लिङ्गपुरुषयोः सम्बन्धात्लिङ्गधर्मानात्मन्यध्यवस्यति ।
 अयं य मडदादि पृथिव्यादिमडाभूतान्तः सर्गः प्रकृत्यैव
 कृतः । निष्कारात्वे तु सदैव स्यान्नैव वा स्यात् । षश्वरस्तु
 न तत्रोपादानं चितिशक्तेरपरिणामात् । नापि षश्वराधिष्ठिताया
 प्रकृतेः कर्तृत्वं निर्व्यापारस्याध्यातृत्वासम्भवात् । नडि
 निर्व्यापारस्तक्षावास्याधिधितिष्ठति । ननु प्रकृतेः कर्तृत्वे
 तस्या नित्यत्वेनानुपरमात्कदापि मोक्षो न स्यादिति येन्न । यथा डि
 ओदनकामः पकवौदनो न प्रवर्तते पुनस्तत्र अेवं यं पुरुषं
 प्रकृतिर्मोचितवती न तं प्रति पुनः प्रवर्तते । नन्वयेतनायां
 प्रकृतौ कथं येतनधर्मः प्रवृत्तिः तस्मादस्ति प्रकृतेरधिष्ठाता
 येतनः आत्मानस्तु प्रकृतिस्वर्तृपानभिज्ञत्वात्त्राधिष्ठातुमर्डन्ति तस्मादस्ति

सर्वार्थदर्शी प्रकृतेरधिष्ठाता स येश्वर अवेति चेत्सत्यम् यथाहि
 वत्वविवृद्ध्यर्थमयेतनमपि क्षीरे प्रवर्तते तथा प्रकृतिरपि
 पुरुषभोक्षाय प्रवर्तिष्यते । न येश्वराधिष्ठानत्वेन क्षीरे
 प्रवृत्तिः शङ्क्या । द्विधा हि प्रवृत्तिर्भवति स्वार्थाय कारुण्याय
 वा । न यामसकलकामश्वेश्वरस्य किमपि प्रार्थनीयमस्ति सर्गात्प्राक्
 दुःखाभावेन करुणाया असंभवात् । किञ्च करुणाया प्रेरित ईश्वरः सुष्पिन
 अेव सर्वान् प्राणिनः सृजेत् न विचित्रान् । प्रकृतेस्त्वयेतनतया नेदं
 द्रयं किन्तु परार्थैव प्रवृत्तिः यथा पारिषदाभ्रदृश्यन्निवर्तते
 नटः अेवं प्रकृतिः आत्मानं शब्दाद्यात्मना पुरुषाद्भेदेन प्रकाश्य
 निवर्तते ।

कृलाभावेऽपि निर्गुणो उपकारिण्यपि पुरुषे प्रकृतिस्तापस्विनी
 प्रवर्तते अेव यथाहि गुणवानुपकार्यपि भृत्यो निर्गुणो उपकारिण्यपि
 स्वामिनि निष्कलाराधनः । यद्यपि नाट्यान्नवृत्तोऽपि नटः कालान्तरे
 पुनरपि प्रवर्तते अेवं मुक्तं प्रति प्रकृतिस्तु न पुनः प्रवर्तते
 यथाहि विगलितवसना कुलवधूः कदाचित्तेनसिद्धृष्टा येत्तदासौ
 तथा यतते यथा न पुरुषान्तराणि पश्यन्ति अेवं प्रकृतिरपि
 विवेकेन साक्षात्कृताऽतिलज्जवशात्पुनः स्वात्मानं न प्रदर्शयति ।
 ननु सवासनकवेशकर्माशयानां बन्धनसंज्ञितानामध्यपरिणामिनि
 पुरुषेऽसम्भवात्कथं भोक्षः भुयेर्बन्धनविश्वेषार्थत्वात् ।
 अत अेव न संसारोऽपि सम्भवति निष्क्रियत्वात् । मैवम् ।
 यथाहि भृत्यगतौ जयपराजयौ स्वामिन्युपयर्थेते अेवं
 प्रकृतिगतयोरपि भोगापवर्गयोर्विवेकाग्रहात्पुरुषे उपचारः ।
 तत्र धर्माधर्माज्ञानवैराग्यावैराग्यैश्वर्यानिश्वर्यरूपैः
 समभिर्भावैर्ब्रह्माति तत्त्वज्ञानेन तु भोययति । अेवं य
 कृतादस्मात्तत्त्वाभ्यासान्नास्मि न मे नाडमिति शुद्धमुत्पद्यते ज्ञानं
 यद्विषयो अभ्यासस्तं साक्षात्कारयतीति । नास्मीत्यनेन क्रियामात्रनिषिध्यते
 अस्तेः क्रियार्थत्वात् । नाडमित्यनेन कर्तृत्वं न मे इत्यनेन स्वामित्वं
 निषिध्यते । भोगविवेकसाक्षात्कारौ प्रकृतेः प्रसोतव्यौ तौ य
 प्रसूताविति निवृत्ता प्रकृतिस्तां निष्क्रियः स्वच्छपुरुषः पश्यति
 प्रकृतिपुरुषयोरसंसर्गेऽप्यविवेकभ्यातिनिबन्धनः संसारः पुनर्न
 भवति इति । अन्ते तत्त्वज्ञानस्य तदानीमेव शरीरपातस्तु न भवति ।
 यथाहि निवृत्ते कुलालव्यापारे संस्कारवशात् यकं भ्रमन्तिष्ठति

अेव संस्कारवशात् शरीरमपि शरीरपातानन्तरं तु प्रधानस्य
निवृत्तत्वादात्यन्तिकमपि दुःखं नश्यति दुःखाभावरूपं कैवल्यमाप्नोति ॥
एति श्रीमद्देवीदत्तात्मजगमसेवकसू-वाचार्यकृष्णमित्रकृता तत्त्वमीमांसा
समाप्ता ॥

Encoded and proofread by Dhaval Patel drdhaval2785 at gmail.com

---

tattvamImAMsA

pdf was typeset on March 24, 2024

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

